

[1974 மார்ச் 28]

(5) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை நிதி அறிக்கை

மீதான பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு அடுத்தபடியாக இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் இருக்கிறது. இதற்கு நான்கு பேர்கள் பேசப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. காளிமுத்து, திரு. லத்தீப், திருமதி அனந்தநாயகி, திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் ஆகியோர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 11-30 மணிக்குள் இதை நாம் முடித்துவிடவேண்டும். திரு. காளிமுத்து.

திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தின் சம்மதத்தைப் பெறுவதற்காக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வைத்திருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கையின் தொடர்பாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வரிக்கு வரி பாசாட்டவும், வாயாற்புதமும், ஆம் என்று பெருமிதத்துடன் கூறி அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் உரிய பெரும்பான்மையினை ஆளும் கட்சி பெற்றிருப்பதை நான் மறந்து விடவில்லை.

ஆனால், இந்தப் பெருமையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டக்கூடிய கண்ணாடியாக இன்று மக்கள் மன்றம் இல்லை என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அரசாங்கம் என்பது ஆகாயத்திலிருந்து இயங்குவதல்ல. அதற்கு அடிப்படை பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கைதான் என்பது உண்மையானால் அந்த அடிப்படை கலகலத்தப் போன நிலையில் இன்று இந்த அரசு இருக்கிறது.

ஆளும் கட்சி என்ற தேருக்கு அச்சாணி பொதுமக்களுடைய ஆதரவு என்றால் அச்சாணி இல்லாத தேராக இந்த அரசு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கோடிக்கணக்கான பணம் கோரி சமூகப் பணிகளுக்காக நாம் செலவிடுவதற்காகத் திட்டமிடுகிறோம். ஆனால் இவ்வளவு பணம் செலவிடப்பட்டதற்குப் பிறகும் பலர் கை மாறிய பனிக் கட்டித் துண்டாகப் பயனற்றுப் போய்விட்டது என்று கருதக்கூடிய அளவிற்கு சமூகத்தில் உள்ள அவலநிலையை நம்மால் அகற்ற முடியவில்லை.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவு மருத்துவ மனைகள் கட்டுகிறோம், எவ்வளவு பாலங்கள் அமைக்கிறோம், எவ்வளவு சாலைகள் போடுகிறோம் என்பதில் நம் சாதனை

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

இல்லை. சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற ஏழை எளியோர் உயர்வு பெற வேண்டும், அவர்களுக்கு சமூக நீதி வழங்கப்படவேண்டும், அதில்தான் வெற்றி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் எந்த அளவிற்கு அந்த முயற்சியில் இந்த அரசு வென்றிருக்கிறது என்பதை இதயசுத்தியோடு எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

செங்குத்தாக உயர்கிற விலைவாசி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை போன்ற இப்பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு மைய அரசுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த அரசின் வரையறைக்குட்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த அரசே நேசிக்கிற, ஏற்றுக்கொள்கிற கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு விரைவாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

1968 ஜனவரித் திங்கள் 23-ம் தேதி, மொழிக் கிளர்ச்சி மீண்டும் கொழுந்து விட்டெறிந்த நேரத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தப் பேரவையை அவசர அவசரமாகக் கூட்டினார்கள். இந்தியினுடைய வருகைக்கு இரு மொழித் திட்டம் என்ற இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் அமைத்து தமிழ் வளர்ச்சி தங்குதலையின்றி பெறும் நிலையை உருவாக்கிக் காட்டினார்கள். அப்போது திறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஐந்தாண்டுகளுக்குள் தமிழ் பாடமொழியாகவும், பயிற்சிமொழியாகவும் ஆக்கவும், நீதிமன்ற மொழியாக ஆக்கவும், நிர்வாக மொழியாக ஆக்கவும் தீர்மானிக்கிறோம் என்று அவர்கள் அன்றையதினம் அறிவித்தார்கள்.

ஐந்தாண்டுக் கால எல்லையை இப்போது நாம் கடந்திருக்கிறோம். அன்னைத் தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக ஆகியிருக்கிறதா, நிர்வாக மொழியாக ஆகியிருக்கிறதா, பயிற்சி மொழியாக முழுமையாக ஆகியிருக்கிறதா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்திடவேண்டும். பயிற்சி மொழியாக பாதிக்கினது தாண்டினோம் என்ற பரிதாப நிலையில் இன்றைக்கு அரசு இருக்கிறது.

தமிழ்த் தாயை தலைகவிழ்ந்த நிலையில் அமர்த்தி வைத்திருக்கிறது அரசு. பந்தயக் குதிரை போல் மற்றச் செயல்களில் எல்லாம் செயல்படுகிறோம் என்று பெருமிதத்தோடு அறிவிக்கிற அரசு பயிற்சி மொழித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் ஏற்றம் பெறாத அளவிற்கு, நொண்டிக் குதிரையாக மாறியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1974 மார்ச் 28]

தமிழ் அறிவு என்பதும் தமிழ் உணர்ச்சி என்பதும் ஒரு கட்சியின் எல்லைக் கோட்டிற்குள் மட்டும் அடங்குகிற ஒன்றாக அருள்கூர்ந்து ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள் கருதக் கூடாது. ஒருகாலத்தில் தமிழ் உணர்ச்சி உருவாக இன்று ஆளும் கட்சி முன் வரிசைகளில் இருக்கிற தலைவர்கள் பெரும் பாடு பட்டார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. தமிழ்நாடு அதற்கு நன்றிக் கடனாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் அவர்களை அமர்த்தி வைத்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இன்று அன்னைத் தமிழ் அரியாசனத்திலுமா அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை. தமிழ் மொழி ஏற்றம் பெறச் செய்கிற முயற்சியில் நாம் தளர்ந்திருக்கிறோம், சோர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை ஆட்சியில் இருக்கிற அருமைத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்குக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ் மொழி வளருவதற்கு தக்க திட்டங்களைப் போடாமல் இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கோட்டை அமைக்கப் போகிறோம். ஆனால் பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் வீர சரித்திரம் என்ற நூலை எழுதிய ஜகவீர பாண்டியனை மறந்து விட்டார்கள். அவர்கள் திருக்குறளுக்கு பத்தாயிரம் பக்கங்களில் உரை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வெளியிட முடியாமல் அவர்களது குடும்பம் வறுமையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எழுபதாவது வயதிலும் இன்னும் சங்க இலக்கியத்திற்கு உரை எழுதிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார் ஒளவை துரைசாமி பிள்ளையவர்கள். அவர்கள் தாளாத வறுமை நிலையில் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தும் தமிழ் மொழிதான் உலக மொழிகளுக்குத் தாய் என்று ஆணித்தரமான வாதங்களை எடுத்துச் சொல்லி அறிவுலகம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க விதத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேவநேயப் பாவணரை இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு உற்சாகப்படுத்தி யிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

எதிர்க் கட்சிகளை நோக்கி வீசுகிற ஆயுதமாக தமிழ் மொழி உணர்ச்சியை மேலும் மேலும் பயன்படுத்த வேண்டாம். ஒரு கட்சி ஆட்சி அமைப்பது தான் ஜனநாயக மரபு. ஆனால் ஆட்சி ஒரு கட்சியை நடத்திக் கொண்டுவரும் ஒரு அவலத்தை தமிழ்நாடுதான் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் காவல் துறை நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்று கூட்டிக் காட்டுகிறபோது நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முறையிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தமிழில் இருக்கிற சொல்லாட்சியை நினைத்து வியக்கலாமே தவிர உண்மையில் நல்லாட்சி நடைபெறவில்லை யென்பதை மனச்சாட்சியோடு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலவிடங்களில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் வேட்டையாடப்படுகிறார்கள்.

சாதாரணக் கூலிவேலை செய்பவர்கள் எதிர்த் கட்சியோடு இணைந்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றத்திற்காகப் பலபேர்கள் வழக்குகளில் மாட்டிவைக்கப் பட்டு கோர்ட்டுகளுக்கு அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்சி செய்யக்கூடிய சாதனைகள், செயல் திட்டங்கள் ஆட்சி புரிகிற கட்சியினருக்குத்தான், அவர்கள் தான் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிப்ரவரி 8, 1974-ல் வெளிவந்த நூத்திகம் பத்திரிகையின் நான்காவது பக்கத்தில் கட்டம் கட்டி ஒரு செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். “குடிசையில் குடியிருந்தவனுக்கு நாம் நான்காவது மாடிக் கட்டிடம் கட்டி வைத்தோம், அவன் மேலே உட்கார்ந்து கொண்டு எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க” என்று சொல்கிறான்.

“கண்ணொளி திட்டத்தின் மூலமாக கண்பார்வை இழந்தவர்களுக்கு கண் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு பார்வை கிடைத்தவுடன் அவன் எம்.ஜி.ஆர். படம் பார்க்கப்போகிறான், அவன் கண்ணைப் பறித்தால் என்ன?” என்று எழுதுகிறான்.

நிரந்தரமாக ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்று சில பேர் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும் அவர்களோடு இணைந்து கொண்டு தங்களுடைய எழுத்தாலும், பேச்சாலும் எதிர்த் கட்சிகளைத் தாக்குவது, அடித்து வரும் ஆளும் கட்சிக்கு பிறகு தாவுவது என்ற முறையில் தமிழ் நாட்டில் அரசியல் வாதிகள் ஆட்சியின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதிக்கொண்டு மிக மோசமான நிலையில் எதிர்த் கட்சிகளை தாக்கிக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

ஆளும் கட்சி தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் தவறு இல்லை. அவர்களுடைய சாதனைகளைப் பெருமையோடு எடுத்துக் கூறுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் இடித்துரைக்க வேறு எதிர்த் கட்சி என்ற அமைப்பே இல்லாமல் ஆக்குவதுதான் மிகப்பெரிய சாதனை என்ற அளவுக்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் யாரும் கருதி முடிவு செய்யக்கூடாது.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1974 மார்ச் 28]

ஜனநாயகத்தில் ஒரு ஆட்சியை மாற்றி அமைக்க மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த மக்களைக் கட்டுப்படுத்த இந்த சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதேபோல், சட்டமன்றத்தின் வடிவத்தை மாற்றி அமைக்கும் அதிகாரத்தைப் பொதுமக்கள் பெற்று இருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தின் பரிமாணத்தில் பல்வேறு வளர்ச்சிகள் நிச்சயமாக ஏற்படும். அந்த வளர்ச்சியை, மறுமலர்ச்சி, விழிப்புணர்ச்சி என்று அழைத்தாலும் சரி, அல்லது மாயை, கவர்ச்சி என்று வேதாந்த நடையில் விளக்கிச் சொன்னாலும் சரி, மக்களாட்சி மரபுகள் நாளுக்கு நாள் மேருகேறிக்கொண்டு இருப்பதைத் தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது.

ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்லட்டும், அதனுடைய தவறுகளை எதிர்க்கட்சியாகிய நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். புதுக்கோட்டையை தனிக்கோட்டையாக அமைத்து இருப்பதையும், பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கட்டபொம்மனின் பழைய கோட்டையை புதுக்கோட்டையாக ஆக்கிவருவதையும் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளட்டும். ஆனால் எத்தனையோ பேர் இருந்து அரசாண்ட இந்தப் பழைய கோட்டையிலே உட்கார்ந்து என்றென்றுமே நாம்தான் என்ற மனக்கோட்டையை தயவு செய்து கட்டவேண்டாம்.

ஜனநாயகத்தின் சுழற்சியை தடுத்து நிறுத்துகிற வல்லமை எவர்க்கும் இல்லை என்று எடுத்துக் கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்த முதலமைச்சர் கற்றுத் தந்த தமிழில் சொல்லவேண்டுமானால், “முத்து எடுக்கப் புறப்பட்ட இந்த அரசாங்கம், கிளிஞ்சல் பொறுக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது” என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏறத்தாழ 53 கோடிக்கு துணை மானியம் கோரப்படுகிறது. இப்படி துணை மானியக் கோரிக்கையில் 40 கோடி 50 கோடி என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் என்ன திட்டத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டம் போடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மந்திரிக்கு அழகு வரும்பொருள் உரைத்தல் என்று சொன்னார்கள். திட்டங்களையெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்க வேண்டுமென்பதை அவர்கள் வாவு-செலவு திட்டத்திலேயே இதைப்போட்டு இருக்கலாம்.

1974 மார்ச் 28]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்தத் துணை மானியம் என்பதே அவசர செலவுகள், நிபு சர்வீஸ் என்று ஆரம்பிப்பதற்காகத்தான் கேட்கப்படவேண்டும். என்ன நிபு சர்வீஸ் ஆரம்பித்து இருக்கிறீர்கள்? ஏதோ ஏப்ரல் 1-ம் தேதி தருகிற சம்பளத்தை மார்ச்சு 31-ம் தேதியே தருகிறோம் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். இதனால் என்ன நன்மை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 1-ம் தேதி வாங்கும் சம்பளத்தை 31-ம் தேதி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால், சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 31-ம் தேதியே மாதம் துவங்குவது போல் இருக்கும்.

உள்ளபடியே பார்க்கிறோம், ஏதோ நாற்காலி, சேர் போன்றவற்றை வாங்குவதற்குத்தான் கோரிக்கை வைத்து இருப்பதுபோல் இருக்கிறது. ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட கிரான்டிலேயே பணம் இருக்கும். அதைக் கூட சரண்டர் செய்து இருக்கமாட்டார்கள். அதற்கு மேலும் கிரான்ட் வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். ஒரு இலாகாவிற்கு அவசரச் செலவு வரலாம். எல்லா இலாகாவிற்குமா வரும். அவசரமான வேலைகளுக்குதான் துணை மானியக் கோரிக்கை கேட்கலாம்.

திருவாரூரில் பஸ் ஸ்டாண்டு கட்டுவதற்கு 6 லட்ச ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே சென்னையில் இருக்கிற மொபசல் பஸ் ஸ்டாண்டு நாரிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைச் சீர்செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்ய முடியவில்லை, தலைநகரத்தில் இருக்கிற பஸ் ஸ்டாண்டு இப்படி இருக்கிறபோது...

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அது பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசிக்கப்பட்டு நல்ல நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவது கூடத் தெரியாமல் பேசுவது வருத்தமாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, எத்தனையோ வருஷமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நானும் தினமும் அந்த வழியாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன். தீவிரமாக ஒன்றும் காணோம். இந்த வருஷமாவது சீக்கிரமாக முடிக்கப்பாருங்கள். அங்கே போய் நிற்க முடியவில்லை. அவ்வளவு அசிங்கமாக இருக்கிறது. சென்னையில் இப்படி இருக்கிறபோது திருவாரூரில் 6 லட்சம் ரூபாய்க்கு அவசரமாக பஸ் ஸ்டாண்டு கட்டவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். உங்கள் ஊர் என்றால் அதற்கு தனிக் கவனிப்பிப்போல் இருக்கிறது. ஆனால் எங்களுக்கு என்றால் இந்த கதி.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 28]

அதேமாதிரி தொழில் அமைச்சர் ஊராகிய சிங்கம்புனரிக்கு கோவாப் ரேடிவ் ஹவுசிங் சொசைடிக்கு 6 லட்ச ரூபாய். இது என்ன பெரிய டிஸ்டிக்ட் எட்குவார்ட்டர்ஸ்! இதற்கு முன்னாலே கூட்டுறவு ஹவுசிங் கிடையாதா? அமைச்சர் சொந்த நிலத்தை அதிக விலை கொடுத்து எடுத்தார்கள், என்று சொல்லி தகராறு ஏற்பட்டது, அப்போது நான் இங்கே இல்லை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது எல்லாம் பேசி, தீர்ந்து விட்டது. நியாயமான விலைக்கு எடுத்தார்கள் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிங்கம்புனரியில் மந்திரி பிறந்தார் என்பதைத் தவிர அங்கே என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது? எந்த முக்கியத்துவமும் கிடையாது. அமைச்சர் பிறந்த ஊர் என்பதால், அங்கே கோவாப்ரேடிவ் ஹவுசிங் சொசைடி, அங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

அவர்கள் தொகுதியைப் பார்த்துக்கொள்வது அவசர வேலை என்று போட்டு துணை மானியக் கோரிக்கை கேட்டால் இந்த சட்ட சபை எப்படி அனுமதிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். சிங்கம்புனரியில் ஆஸ்பிடல் கட்டப் பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஆனே கிடையாது. ஆஸ்பிடல் தான் இருக்கிறது. பேஷண்டுகளைக் காணோம். அந்த அளவுக்கு அங்கே மக்கள் தொகை கிடையாது. மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிற இடத்தில் கட்டினால் ஜனங்களுக்கும் அது பயன்படும்.

அமைச்சர் என்பதால் அவர் ஊருக்குத்தான் தொழிற்சாலை. அங்கே தான் டயர் பாக்டரி, என்பீல்டு பாக்டரி, சர்க்கரை ஆலை, என்று போயிருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் கூட சரியாகக் கிடையாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்றால் இங்கேதான் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமா? ஏதோ பாரபட்சமாக நடந்துகொண்டு போவது என்ற நிலை வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: கனம் அம்மையார் அவர்கள் அந்த பின் தங்கிய மாவட்டம் கனரா வேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வனா வேண்டும், நிச்சயமாக வனா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக மந்திரி தொகுதிதான் வனாவேண்டும் என்று இல்லை. முதுகுளத்தூரைப் போய் பாருங்கள்.

1974 மார்ச் 28]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் தொகுதிக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் என்று போட்டு பணம் கேட்பதை இந்தச் சட்டமன்றம் அனுமதிக்காது என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், உங்கள் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, அனுமதித்து விடுவீர்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : வீடு கட்டுகின்ற பிரச்னை பற்றி சொன்னார்கள். அமைச்சர் தொகுதிக்குத்தான் ஏராளமாக செலவு செய்ததாகச் சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்தில் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது வீடு கட்டுவதற்கு, முதலமைச்சர் தொகுதிக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது, மற்றவர்கள் தொகுதிக்கு எவ்வளவு என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என் தொகுதிக்குச் செய்வதற்கு நன்றி. நீங்களும் அங்கே குடியிருக்கிறீர்கள் அதனால் செய்கிறீர்கள். நான் எம்.எல்.ஏ. நீங்கள் வாசி. ஆகையால் செய்கிறீர்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள் தொகுதிக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது, முன்னாள் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் கே.எம்.எஸ். அவர்கள் தொகுதிக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது, என்னுடைய தொகுதி எழும்பூர், அங்கே அவர் வாசி, அங்கே எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது, இந்தக் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் யாருக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாமல், மக்களுக்காகச் செலவு செய்கிறோம் என்ற நல்லெண்ணத்தை உணரவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆனால் ஒன்று, சென்னையில் எவ்வளவு செலவு வித்தாலும் தாங்கும். அவ்வளவு நெருக்கடி. ஆனால் சிங்கம்புனரியில் என்ன நெருக்கடி? ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

பைலட் பிளாண்ட் என்று இப்போது கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஏற்கனவே கொடுத்த பிளாண்ட் என்ன கதி ஆயிற்று என்று ஆராயவேண்டும். கேட்டால் நாங்கள் இருக்கும்போது ஆரம்பித்தோம் என்று சொல்கிறீர்கள். எந்த அளவுக்கு சக்சுஸ்புல்லாக நடைபெறுகிறது என்பதை ஒரு கமிட்டி போட்டு, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நடைமுறை என்ன என்று பார்ப்பது சிதையாது.

இன்று உள்ள நிலைமை என்ன என்றால் மற்றவர்கள் எல்லாம் லாபத்துடன் நடத்தும் தொழிலை நாம் நஷ்டத்தில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். மெகனைசுமீ பிரிக் பிளான்ட் எங்கே நல்ல முறையில் நடக்கிறது? தனியார் லட்சக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 28]

கணக்கில் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலை நஷ்டத்தில் நடக்கிறது. இது 10—12 ஆண்டுகள் கழித்துத் தான் பொதுக் கணக்குக் கமிட்டிக்கு வருகிறது.

ஒவ்வொரு துறையிலும் பிளான் ஸ்கீம் என்று கொடுக்கிறார்கள். பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

சேலம் மூலூரில் ஒரு மொசைக் டைல்ஸ் பாக்டரி இருக்கிறது. அது நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் மூலூருக்கும் சேலத்திற்கும் அதிக தூரம் அதனால் டிரான்ஸ்போர்ட் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மூலூருக்கும் சேலத்திற்கும் இடையே 7 மைல். எல்லா தனியார் துறையும் மொசைக் டைல்ஸ் பாக்டரி வைத்து லாபத்தில் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு மூலூர் டைல்ஸ் பாக்டரி நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி அரசாங்கம் ஆரம்பித்த அத்தனை பைலட் திட்டங்களும் நஷ்டம்.

அதேபோலத்தான் ஏராளத்தில் மெரைன் டிசல் என்ஜின் பிஷிங் போர்ட்ஸ்க் 44 பல ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 189 ஏக்கர் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டார்கள். 1962-ல் ஆரம்பிக்கப் பட்ட ஸ்கீம். மத்திய அரசு தாங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை, நஷ்டத்தில் ஓடுமோ என்று சந்தேகப்பட்டு விட்டுவிட்டது. அது விட்டுவிட்ட பிறகு நீங்கள் ஏதாவது செய்தீர்களா? இன்னும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமே ஒரு பிளாண்டை ஆரம்பிக்கலாமா அல்லது வேறு யாரிடமாவது கொடுக்கலாமா என்று யோசனை எப்பொழுது? 12 வருஷங்களுக்கு அப்புறம். ஸ்லோ டெவலப்மெண்ட். மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் வாங்குகிற நிதி ஒழுங்காக செலவழிக்கப்படுகிறதா அல்லது நஷ்டத்தில் ஓடுகிறதா என்று கண்காணிப்பு இல்லாத அளவுக்கு இலாக்காக்கள் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஈஸ்டு டாப்லட்ஸ் ரொம்ப அவசியம். சாதாரண ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பது ரொம்ப அவசியம். அதற்கு ஒரு பிளாண்ட் ஆரம்பிக்க திட்டம் கிண்டி இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டில் 12 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப் பட்ட திட்டம், இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள், அங்கே ஆரம்பிக்கக் கூடாது, எங்கே கரும்பு சக்கை கிடைக்குமோ அங்கேதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று. எத்தனை வருஷங்களுக்கு பிறகு? After 12 long years. What is the department doing? What is the Minister doing? They should follow up the Schemes, is it not?

1974 மார்ச் 28]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு ஸ்கீம் ஆரம்பிக்கிறோம். 12 ஆண்டுகள் உருண்டோடிய பிறகு ஒரு நிபுணர் குழு சொல்கிறது, இங்கே செய்யக் கூடாது, எங்கே கரும்புச் சக்கை கிடைக்கிறதோ அங்கே வைக்கலாம் என்று. இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம். கிண்டி எஸ்டேட்டில் இடம் வீணாக வெட்டியாகப் போகிறது.

நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், நாம் பைலட் ஸ்கீம் ஆரம்பிக்கிறோம். பட்டுப்பூச்சி வளர்ச்சிக்காக ரூபாய் 7 லட்சம் செலவில் பண்பணைகள் ஆரம்பித்து உருப்படியாக நடக்கவில்லை. நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 40 ஏக்கர் பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்புக்காக, வருமானம் ரூபாய் 2,000 நான் வருகிறது. என்ன அநியாயம்? நஷ்டமா, லாபமா என்று கண்டு பிடிப்பதற்கு எத்தனை வருஷங்கள் ஆகின்றன.

ரூபாய் 10,000 ஸ்கீமில் ஸெரிகல்சர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதுவும் நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது.

போடப்பட்ட திட்டங்களெல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டாமா? போட்ட ஸ்கீமை ஒழுங்காக நடத்திவிட்டு, கொடுத்த பணத்தை ஒழுங்காக செலவழித்துவிட்டு, பிறகு துணை மானியக் கோரிக்கை அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் இருக்கிறது என்று கோரலாம். ஆனால், கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தை ஒழுங்காக செலவழிக்கிறார்களா என்று பார்க்க வில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இண்டர்ப்ஷன் எல்லாம் இருந்தது. இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுங்கள், முடித்துவிடுகிறேன்.

இன்றைக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் டாக்டர்ஸ், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் டெம்பரரிமாக ரெக்ரூட் செய்கிறோம். ஆனால் ரெகுலரைஸேஷன் வரும்பொழுது 5, 6 வருஷம் டெம்பரரிமாக வேலை பார்த்த வர்களை விட்டுவிட்டு புதிய ஆள்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? டெம்பரரிமாக 5, 6 வருஷம் டாக்டர்கள் ஒழுங்காக வேலை பார்க்கிறார்கள். ஏதாவது பிளாக் மார்க் இருந்து, சர்வீஸ் ரோல் சரியில்லாமல் இருந்து, சுபிரியர்ஸ் 'சர்வீஸ் நாட் ஸாடிஸ்பாக்டரி' என்று எழுதிவைத்தால் ஒழிய, வேறு ஆளைக் கொண்டு வந்து போடுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 28]

ஆறு வருடம் டெம்பரரியாக வேலை பார்த்தவர்களை விட்டுவிட்டு, நல்ல முறையில் வேலை செய்தவர்களை விட்டு விட்டு, ரெகுலரைஸேஷன் என்று வரும் பொழுது, சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போகும்பொழுது, புதியதாக ஆணைக் கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். இது நியாயமா, முறையா? இதையெல்லாம் நீங்கள் தவிர்க்கவேண்டும்.

அதே மாதிரியாகத்தான் டெம்பரரியாக சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் 90 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ரொம்ப 'கில்லிங் பொலிஷன்'. இரண்டு வருஷம், 3 வருஷத் திற்கு இன்கிரிமெண்டே கிடைக்காது. செகண்ட் பே கமிஷன் வந்தபிறகு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் பே குறைந்துபோய்விட்டது. இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகிய இருவர்களுடைய பேயிலும் வித்தியாசம் இல்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரே அளவில் பே சமமாக இருக்கிறது. என்றைக்கு சபார்டினைட் ஜூடிஷியரிக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கிறீர்களோ அன்றைக்குத் தான் கொஞ்சம் கூட நீதி கரைபடாத அளவுக்கு இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

நீதித் துறையில் இருப்பவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும். அவர்களுக்கு கார் அலவன்ஸ் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

துணை மானியக் கோரிக்கைகள் வாயிலாக மேற்கொண்டு மதிப்பிடுகளைக் கொடுத்து அவையினுடைய ஒப்புதலைக் கோருகிறோம் என்றால், ஏற்கனவே நாம் தீட்டிவிட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்னென்ன திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று முடிவு செய்தோமோ, அவைகளுக்கும் மேலாக சில கோரிக்கைகளைத்தான் இதன் வாயிலாக நாம் கேட்கிறோம். இதன் வாயிலாக நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால், இந்த மாநிலத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எவ்வளவு வேகமாக நடந்துவருகிறது என்பதுதான். அவ்வப் பொழுது நாட்டிலே ஏற்படுகிற மாறுபட்ட தேவைகளுக்கு இந்த அரசு எவ்வளவு தூரம் மதிப்பு கொடுக்கிறது என்பதைத்தான் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நல்ல தமிழிலே, தூய தமிழிலே, தமிழர்கள் உள்ளங்களிலெல்லாம் உணர்ச்சிகள் பொங்குகின்ற வகையிலே நல்ல தமிழில் நல்ல திட்டங்களை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தருவது எப்பொழுதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. நல்ல தமிழைத் தந்திருக்கிற நம்முடைய தாணைத் தலைவரின் அரசு தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்துக்கொடுக்கிறது. தமிழ் சமுதாயம் தன்னை மறந்து, மொழியை மறந்து, மானத்தை மறந்து, இனத்தை மறந்து, இனத்தின் தன்மையை மறந்து, வாழ்ந்த, பந்நெடுங்காலமாக வாழ்ந்த தமிழ் திருநாட்டில் தமிழன் என்றால் யார், தமிழ் இனத்தினுடைய பெருமை என்ன, தமிழ் தாயினுடைய பெருமை என்ன, தமிழ் மொழியின் ஏற்றம் என்ன, சிறப்பு என்ன, பெருமை என்ன என்பதை பெருமை மிகுந்த இவர்கள்தான் இந்த மாநிலத்திற்கு அறிவித்தார்கள் என்பது நாடு கண்ட உண்மை. ஏடுகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு உண்மையாகும்.

இன்றைக்கு இந்த அவையிலே இந்த ஆட்சிதான் தமிழை மறந்திருக்கிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே தருகிறார்கள். உள்ளத்தை நாம் தொட்டுப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய எண்ணத்தை நாம் பக்குவப்படுத்தி நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு தமிழ் இந்தக் கோட்டையிலே ஏற்றம் பெற்றதா அல்லது அதற்கு முன்பு ஏற்றம் பெற்றதா என்று தமிழினுடைய ஏற்றத்துக்கு வாதாடிக்கொண்டிருந்த வர்களெல்லாம் நினைவு கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகையினாலே தமிழ் உயரவேண்டும், தமிழினுடைய மானம் காப்பாற்ற வேண்டும், தமிழ் தாயினுடைய பெருமை உலகத்திற்கு உணர்த்தப்படவேண்டும் என்று மற்றவர்களுக்கு இருக்கிற அக்கரையைவிட எங்களுக்குக் இருக்கிற அக்கறை குறைவானது அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய அருமைத் தம்பி மாண்புமிகு உறுப்பினர் காளிமுத்து அவர்கள் உணர்ச்சி பூர்வமாக உரையினை ஆற்றினார்கள். அவர் இன்றைக்கு தமிழ் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவருடைய தமிழைக் கேட்கும்பொழுது அவர் யாரால் இந்தத் தமிழ் உணர்வு பெற்றாரோ, யாரிடம்தான் இந்தத் தமிழைக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று அவர்களே சொல் கிறார்களோ அவர்களுடைய தமிழ்ப் பேச்சைக் கேட்ட பிறகு தமிழ் தாழ்ந்து

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 28]

விட்டிருக்கிறதா, உயர்ந்து விட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி தீர்ப்பு சொல்லக் கூடிய அளவிலே இருப்பவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் காளிமுத்து அவரே தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அவையிலே மட்டும் அல்லாமல் வேறு இடங்களிலும் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். 'எனக்கு தமிழினுடைய தன்மையை உணர்த்தியவர் கலைஞர், தமிழ் மானத்தை என்னுடைய உள்ளத்தில் ஏற்றித்தந்தவர் கலைஞர், தமிழ் ஏற்றம் எவ்வாறு அமையவேண்டும், தமிழில் எவ்வாறு பேசவேண்டும் என்று கற்றுத்தந்தவர் கலைஞர் என்று அவர்களே சொல்வார்கள். இன்றைக்கு அத்தகைய ஆசானாக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களை எதிரிலேயே வைத்துக் கொண்டு, எந்தக் கலைஞர் தமிழினுடைய ஏற்றத்திற்காக பாடுபட்டாரோ அவரையே எதிரில் வைத்துக்கொண்டு இப்படிப் பேசுவது நல்லது அல்ல.

தூய தமிழிலே எழுதவேண்டும் என்று சொல்கிறபொழுது நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆங்கில கலைச் சொற்களுக்கு நல்ல அழகிய தமிழ்க் கலைச் சொற்களை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் கலைஞர் அவர்கள். முதல் மந்திரி என்பதை முதல் அமைச்சர் என்று மாற்றி, மராமத்து இலாகா மந்திரி என்பதை பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் என்று மாற்றி தந்திருக்கிற அத்தகைய கலைஞர் அவர்களை எதிரிலே வைத்துக்கொண்டு இத்தகைய ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்கிறார்களே என்று நான் மிகவும் வேதனை அடைகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மராமத்து என்பது நல்ல தமிழ் வார்த்தைதானே? அதிலே என்ன தவறு வந்திருக்கிறது?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் என்ன சொல்வது? மராமத்து, இலாகா இரண்டும் அரசி வார்த்தைகள். நான் அரசி தெரிந்த அளவில் சொன்னேன். மராமத்து இலாகா என்பதுகூட அரசி வார்த்தைகள்தான். ஆகையினால் நல்ல தமிழிலே சொற்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். மராமத்து இலாகா என்பது அரசி வார்த்தைகள், அவைகளுக்கு தூய தமிழ் வார்த்தைகளை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் என்ற தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். அம்மையார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி.

இன்றைக்குக் கூட கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் நல்ல தமிழ் என்று தமிழ் உலகத்துக்கு உணர்த்துவோம். ஆட்சியில் இருப்பவர்களை விட்டுவிடலாம். முதல் அமைச்சரை விட்டுவிடலாம், மற்றப்படி கல்வி

1974 மார்ச் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அமைச்சரையும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் கலைஞரை தமிழ் சமுதாயம் மறக்காது, நாவலரை மறக்காது, பேராசியரை மறக்காது என்பதை நினைவு கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

இந்த அவையிலே தமிழைப்பற்றி பேசுகிறோம். தமிழ் உயரவேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. தமிழுக்கு பண்பாடு உண்டு, தமிழுக்கு சிறப்பு உண்டு, தமிழனுக்கு நாகரிகம் உண்டு, தமிழனுடைய நாகரிகத்தை, தமிழனுடைய பண்பாட்டை, தமிழனுடைய பெருந்தன்மையை, தமிழனுடைய தூய்மையை இழந்துவிடக்கூடாது, இன்றைக்கு வேறு இடத்தில் சேர்ந்துவிட்டோம் என்பதற்காக. அதுதான் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு கவலை தருகிறது. 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது தமிழ் சமுதாயம். தமிழ் நாட்டு தலைமகன், 4½ கோடி மக்களுக்கு நாயகனாக இருக்கிற, தமிழுக்கு ஏற்றம் தந்திருக்கிற கலைஞரைப் பார்த்து பேசப்படுகிறது.

குலத்தொழில், குலத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். அன்றையதினம் இந்த அவையிலே குலத்தைப்பற்றி பேசப்பட்டது. அன்றைக்கு நாங்களெல்லாம் என்னுடைய உள்ளத்தில் வேதனையோடு பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தோம். காரணம், தானே பதில் சொல்கிறேன் என்று கலைஞர் அவர்கள் பதில் சொல்லி விட்டார்கள்.

எந்த அண்ணா அவர்கள் 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய நாகரிகத்தை, இலக்கணத்தை, மையமாக விளங்குகின்ற மிகப் பெரிய தத்துவத்தை அந்த நேரத்தில் உலகத்துக்கு தந்துவிட்டுச் சென்றார்களோ, தமிழ் மொழிக்கு உயிர் தந்தார்களோ, தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றம் தந்தார்களோ அந்த அண்ணாவின் பெயரால் ஆட்சி நடத்துகிற, அந்த அண்ணாவின் வளர்க்கப்பட்ட, தமிழ் சமுதாயத்தில் தலைநாயகனாக இருக்கின்றவரைப் பார்த்து சோசம் போகின்ற குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்று சூசகமாகச் சொன்னார்கள். தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய நாகரிகத்தை இழந்து விட்டார்கள், தமிழ் சமுதாயத்தின் தன்மையை இழந்துவிட்டார்கள், தமிழின் தன்மையை இழந்து, தமிழின் சிறப்பை இழந்து, தமிழின் பெருமையை யிழந்து, இலக்கணத்தை இழந்து, இலக்கியத்தை இழந்து, தமிழை காப்பாற்றப்போகிறவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களே, உங்களை நங்களே ஏமாற்றிக்கொள்ளாதீர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 28]

(முற்பகல் 11-00)

அச்சாணி இல்லாமல் வண்டி ஓடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அச்சாணி இல்லாமல் வண்டி எப்படி ஓடும்? அப்படிப்பட்ட வண்டிகளை இழுத்துக் கொண்டு போகலாம். அச்சாணி இல்லாத வண்டியை சிரமத்துடன் இழுத்துக் கொண்டு போகலாம். அப்படி சிரமப்பட்டு இழுத்தும் இழுபடாத வண்டிகள் வேறிடத்திலே இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த ஆட்சி என்னும் வண்டிக்கு இரும்பால் ஆன அச்சாணித் தேவையில்லை. இந்த மாநிலத்து மக்களின் அன்பு என்னும் அச்சாணி, ஆதரவு என்னும் அச்சாணி இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த அன்பு, ஆதரவு என்ற மிகப்பெரிய அச்சாணியை வைத்து இந்த அரசு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நான் வேறு பல விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் என்னை வேறு எங்கோ இழுத்துச்சென்று விட்டன. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை இத்துடன் முடித்துவிட்டு, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை, இரண்டு கோரிக்கைகளை மட்டும் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

வாணியம்பாடி தொகுதியில் முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்களிடம் ஒரு கோரிக்கையை விடுக்கிறேன். மோட்டார் வாகன வரிகளை கட்டுவதற்கு வசதியாக வேலூரிலே ஒரு 'டாக்ஸேஷன் பே ஆபீஸ்' அமைத்து அங்கே அலுவலர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி, ஆட்சியிலே இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் கலைஞராகவும் நாவலராகவும் பேராசிரியராகவும் மாட்சிமையோடு விளங்கு வார்கள். மாட்சிமை இல்லாத ஆட்சி தேவையில்லை. தமிழ் மக்களின் மாட்சியோடு இந்த ஆட்சி நடக்கிறது; என்றைக்கும் நடக்கும். அந்த மாட்சி இருக்கின்ற-வரையில் இந்த ஆட்சியை ஒரு காட்சியும் அழித்துவிட முடியாது என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே பேசிய சில வார்த்தைகள் இந்த சபையின் கண்ணியத்தையும் கௌரவத்தையும் குறைப்பதாக இருக்கின்றன. இந்தமாதிரி பேசுவது சரியா? இதற்கு முன்னாலே . . . (குறுக்கீடு). (மணியடிக்கப்பட்டது).

6. நடைமுறைக் கேள்வி.

துணை மானியக் கோரிக்கையில் கண்டுள்ள பொருள் குறித்தே துணை மானிய நிதி அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் பேசுவது குறித்து

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I am raising a point of order with regard to the discussion on the Supplementary Budget. Rule 160 says—

‘The demands for supplementary or additional grants shall be dealt with as if they were demands for grants.’

Provided that the discussion of a demand for a supplementary or additional grant shall be confined to the details of which it is composed’

There is a general rule about relevance. I am making a general observation. I am not referring to the speech of a particular Member. Discussion on the Supplementary Demand is very much limited and whenever cut motions are given, they should relate to a particular item of expenditure.

So, in the discussion on the Supplementary Budget if you can guide and help us, it would be useful. Otherwise, it becomes a general discussion on the Budget or like the discussion on the Finance Bill where you can talk on anything under the Sun. Because we are discussing the Supplementary Budget, I request that you may direct hon. Members to strictly conform to the relevant points raised in the Supplementary Budget.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதை நான் அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறேன். திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசிய பிறகு சொன்ன அந்த விளக்கத்தை காளிமுத்து அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொல்லியிருந்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.